

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 476

гр. София , 21.04.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на двадесет и първи април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Веселин Пенгезов
Членове:	Десислав Любомиров Атанаска Китипова

като разглежда докладваното от Атанаска Китипова Въззивно частно наказателно дело № 20211000600414 по описа за 2021 година

Производството пред САС е образувано по частен протест, подаден от прокурор при СГП, против определение №260854 от 04.03.2021г., постановено по чнд №4405/2020г. по описа на СГС.

В протеста се твърди, че определението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, въпросът дали да се повдигне обвинение, против кое лице и за какво престъпление е от изключителна компетентност на прокурора съгласно чл.127 от Конституцията на РБългария и чл.46, ал.1 от НПК, въвеждането на съдебен контрол върху прекратяването на наказателното производство не отнема това правомощие. Съдът се произнася относно правилността на постановлението, а пълнотата на доказателствата е поставена от законодателя извън пределите на съдебния контрол. Според протеста, не отговаря на истината и посоченото в определението, че липсва произнасяне на прокурор във връзка с депозираните искания от страна на повереника по реда на чл.229, ал.3 от НПК, такова постановление е налично в ДП, с него доказателствените искания са оставени без уважение. Твърди се, че постановлението за прекратяване на ДП не е незаконосъобразно, както и че не е допуснато съществено процесуално нарушение, засегнало правата на пострадалите лица, по според определението липсва изчерпателна фактическа обстановка, без да са посочени конкретни действия по разследването, които следва да се извършат. С оглед изложеното, се иска отмяна на акта като

неправилен и незаконосъобразен.

ДП №11254/2019г. по описа на СДВР е образувано на 15.07.2019г. за това, че на 15.07.2019г., около 9.00 часа в гр.София, при управление на МПС – лек автомобил марка “Фолксваген“, модел „Т Рок“ с рег.№*** с водач И. К. Н., ЕГН ***** по пътното платно на бул.“Симеоновско шосе“ към бул.“Д-р Г.М. Димитров“, в района на №57, са нарушени разпоредбите за движение по пътищата по ЗДвП и е настъпило ПТП с пресичащия отдясно наляво спрямо посоката на движение на автомобила пешеходец А. Г. С., ЕГН *****, приет след ПТП в МБАЛ „Св.Анна“ АД София с работна диагноза фрактура на първи и втори шиен прешлен, открита рана на главата и контузия на ляво коляно, починал в болничното заведение на 21.07.2019г., престъпление по чл.343, ал.1, б“в“ във вр. с чл.342, ал.1, пр.3 от НК. ДП е започнало с първото действие по разследването – оглед на местопроизшествие от 15.07.2019г. С постановление от 05.11.2020г. за прекратяване на ДП прокурорът е приел, че са налице основанията по чл.243, ал.1, т.1 от НПК във вр. с чл.24, ал.1, т.1 от НПК. Изложена е приетата фактическа обстановка, съгласно която автомобилът, шофиран от правоспособната водачка Н., се движил със скорост под 50 км/ч в посока от ул.“Околовръстен път“ към бул.“Д-р Г.М.Димитров“ по сухо пътнo платно, в лява пътна лента, в района на №57, този момент С. предприел пресичане на платното отдясно наляво спрямо посоката на движение на МПС. Н. не успяла да избегне удара, въпреки че натиснала рязко спирачката, пострадалото лице било откарано в болница с диагноза фрактура на първи и втори шиен прешлен, открита рана на главата, контузия на ляво коляно, въпреки проведеното лечение С. починал на 21.07.2019г., като причината за смъртта е остра дихателна и сърдечна недостатъчност. При извършения тест Н. дала отрицателна проба за алкохол и наркотични/упойващи вещества. От извършената СМЕ е установено, че С. имал травма на лицето и главата, висока шийна травма, закрыта гръдна травма, състояние следоперативна метална стабилизация на шийния отдел на гръбначния стълб, контузия на лява ръка, лява подбедрица и ходило, менингоенцефалит, двустранно гнойна бронхопневмония, генерализирана атеросклероза. Смъртта е с травматична генеза и е пряка последица от получените травматични увреждания основно в областта на шията, при реализиране на ПТП. Съгласно заключението на КСМЕАТЕ, скоростта на автомобила преди ПТП е била около 50 км/ч, към

момента на удара около 45 км/ч, опасната зона на спиране на МПС при конкретните пътни условия е 39 м. Причините, довели до ПТП, са субективните действия на пешеходеца, предприел пресичане на необозначено за целта място, навлязъл в коридора за движение на автомобила, без да съобразява собствената си безопасност. Водачът Н. не е имала техническа възможност да предотврати ПТП от момента, в който пешеходецът е бил видим за нея, отстоянието до мястото на удара, от момента, в който пешеходецът е бил видим за водача Н. и при наличието на неустановен автомобил марка и модел „БМВ“ „Х5“, който е извършвал десен завой в кръстовището, отстоянието на автомобила „Фолксваген“ е било 35 метра при спокоен ход на пешеходеца и 27 м. при бърз такъв. Според прокурора, с оглед изложеното в експертното заключение, следва категоричен извод, че единствено пешеходецът С. има изключителна вина за настъпването на ПТП, не са установени водачи на други ППС, които с поведението си да са допринесли за настъпилото произшествие и за смъртта на пешеходеца, липсват съставомерните елементи на транспортното престъпление по чл.343, ал.1, б.„в“ от НК или друго престъпление от общ характер, за което следва да се търси наказателна отговорност от определено лице/лица. Затова наказателното производство е прекратено на основание чл.24, ал.1, т.1 във вр. с чл.243, ал.1, т.1 от НПК.

По жалба на повереника на пострадалите лица първоинстанционният съд е отменил постановлението на прокурора, като е приел, че то е постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и е неправилно, тъй като не са анализирани обективно и пълно доказателствата по делото и е нарушено задължението на прокурора да вземе всички мерки за осигуряване разкриването на обективната истина, както и е нарушен принципът вътрешното убеждение да се формира в резултат на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Същественото нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в нарушаване на правото на защита на пострадалите лица, е допуснато поради липса на произнасяне на прокурора с изрично постановление по доказателствените искания на повереника, направени при предявяване на разследването. Изложените фактически положения в постановлението относно съществените за ПТП положения според първоинстанционния съд са

приети, без да са проверени внимателно, тъй като изложеното в експертизата по тези въпроси не е съпоставено с останалите доказателства, липсват съображения защо се кредитира заключението, не са анализирани свидетелските показания, въпреки наличните различия в тях, а също и част от тях не съответстват на експертизата. Не са приобщени записи от охранителни камери, на изпратеното писмо до магазин „Техномикс БГ“ АД, с който са изискани записи, не е получен отговор. Според съда експертизата, която е в основата на изводите на прокурора, не е използвала показанията на свидетелите относно разположението на всички участници в движението и спрямо мястото на удара, не е съобразено наличието на неустановен автомобил като характеристики, разстояние между него и автомобила на Н., както и между него и пешеходеца. По отношение на методите за определяне на скоростта на движение не са съобразени физическите данни за тялото на жертвата, както и дали при скорост от 45 км/ч е било възможно Н. да спре на 10-11м., съответно изчисляването на опасната зона за спиране изисква обосновано изясняване на скоростта на движение. Не е ясно и защо вещите лица са приели, че времето за реакция на водача е 1.4 секунди, след като са посочили, че то е приложимо, когато в ползрението на водача не е имало обекти, които могат да създадат опасна ситуация, единствено пешеходецът е посочен като такъв обект, въпреки че в кръстовището е навлизал друг автомобил отдясно. Тази пътна ситуация не е била обсъждана изобщо от прокурора, който при излагане на фактите въобще не сочи да е имало друг автомобил в кръстовището. Характеристиките на този автомобил изобщо не са били обсъдени в експертизата, особено по отношение на видимостта на пешеходеца от водача, не е изследвано и разстоянието между двата автомобила, въпреки наличието на свидетелски показания. Не е обсъждана траекторията на движение на пешеходеца, не е отчетена височината на тротоара, на пешеходеца и разстоянието между него и двата автомобила в момента на пресичането. При излагане на фактическите положения, приети за установени от прокурора, не е ясно дали е прието наличието на друг участник в движението, както и какви са правните изводи в тази връзка, не е направена оценка на доказателствената стойност на свидетелските показания. Не е събрана и доказателствена информация по отношение на съществуващата система за предупреждение за преден сблъсък с автономно аварийно задействане на спирачките на автомобила „Фолксваген“, които биха могли да

дадат възможност да се установят факти относно видимостта и опасната зона. Посочените в определението пропуски в доказателствената и оценъчната дейност са нарушения на процесуалния закон и водят до извод за незаконосъобразност на постановлението за прекратяване на наказателното производство, тъй като не е извършено обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства, едва след което би могло да се приложи правилно материалният закон и да се прецени дали е извършено транспортно престъпление.

При извършената проверка на атакувания съдебен акт въззивната инстанция прие, че направените в него изводи за незаконосъобразност на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство са обосновани и правилни. Затова протестът, макар да е допустим като депозиран в срок и от процесуално легитимирано, е неоснователен.

На първо място, правилно е било прието от първостепенния съд, че прокурорът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила и е нарушил правата на пострадалите, като не се е произнесъл по техните доказателствени искания, направени при предявяване на разследването. На второ място следва да се отбележи, че в рамките на проведеното досъдебно производство не са били събрани относимите към предмета на делото доказателства във възможно най-пълнен обем. На трето място, събраните доказателства не са били обсъдени поотделно и в тяхната цялост от прокурора при прекратяване на производството, дори част от тях са били игнорирани напълно, поради което постановлението е необосновано.

Възраженията на прокурора, че съдът неоснователно е приел, че липсва произнасяне по доказателствените искания на пострадалите, тъй като в материалите по ДП е налично постановление по реда на чл.229, ал.3 от НПК, са неоснователни. Такова постановление по ДП не е приложено, включително и липсва в описа на материалите по делото, след произнасянето на съда по чнд №4405/2020г. е приложено фотокопие от ръкописно писмо, с което се иска копие от постановление от 05.11.2020г. да се приложи по ДП, в случай че не е приложено. На самото постановление е изписан изх.№пр.пр.17 101 от дата 09.11.2020г., постановлението е датирано от 05.11.2020г., а атакувания акт за прекратяване на наказателното производство е от 05.11.2020г., т.е.

възниква въпросът в кой момент прокурорът е постановил въпросния акт и защо той не се намира по ДП, респективно не е известен на пострадалите лица или на техния повереник. Произнасянето на съда в насока, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, засегнало правата на пострадалите да направят искания и съответно да получат отговор по тях, е правилно, тъй като дори да се приеме, че прокурорът е постановил изричен отказ да бъдат уважени исканията на повереника, формулирани при предявяване на разследването, това обстоятелство е останало неизвестно освен за тях, и за първоинстанционния съд.

Не може да бъде споделено и възражението на прокурора в протеста, че при произнасянето относно правилността на постановлението е ограничена възможността на съда да обсъжда пълнотата на доказателствата. При преценката дали проведеното разследване е обективно, всестранно и пълно, както и дали вътрешното убеждение на прокурора е формирано въз основа на всички възможни доказателства, първоинстанционният съд, в рамките на своята компетентност, е установил нарушения по чл.13 и чл.14 от НПК. В този смисъл не е иззел функции на обвинението, тъй като в проверяваното определение липсват каквито и да било указания за конкретен резултат при решаване на делото, както и относно въпроса да се повдига ли обвинение и на кое лице. Във връзка с проверката за обосноваване на прокурорския акт, правилно съдът е констатирал, че при изготвяне на заключението по комплексната експертиза не са били съобразени част от доказателствата, както и че не са събрани всички възможни такива, а събраните не са обсъдени при съпоставката им и съответно наличието на различия между някои от тях не е преодоляно. Изложената фактическа обстановка, приета за установена от прокурора в постановлението, не позволява да се направи еднозначен извод колко са били участниците в движението в момента на инцидента, доколкото не е посочено дали е прието наличието на черен автомобил, навлизащ в кръстовището, какъв е този автомобил, съответно какво е било разположението му спрямо пешеходеца и другия водач, какви са параметрите му, които от своя страна не са съпоставени с ръста на пешеходеца. Налични са свидетелски показания по делото, които установяват навлизането на автомобил от ул.“Йозеф Валдхард“ по бул.“Симеоновско шосе“, който след извършване на десен завой се е движил бавно в дясната лента, изминал

известно разстояние след кръстовището, след това е последвал ударът с пешеходеца. Не са положени усилия да се установи обаче какъв е бил този автомобил, за да се прецени неговото участие в инцидента, а то е важно както за да се съобрази видимостта на пешеходеца за водача Н., ако пресичането е извършено пред неустановения автомобил, така и за разположението на С. преди предприемане на пресичането, съответно видимостта му на тротоара. В протокола за оглед на местопроизшествието не е посочено точното място на удара, а това е възможно да бъде установено, като се съпоставят местоположенията на всички намиращи се в кръстовището участници в движението, съобразено с параметрите на автомобилите и ръста на пешеходеца. Не е ясно и защо след като е изискана информация от намиращия се наблизо магазин на „Техномикс“ АД за запис на заснетата от камерите информация, такава не е получена. По отношение на скоростта на движение на автомобила, управляван от Н. преди и след удара, опасната зона за спиране и времето за реакция на водача първоинстанционният съд е изложил подробно кои положения в експертизата не са напълно обосновани, а от своя страна прокурорът не е изложил мотиви защо основава правните си изводи на тях, тези доводи изцяло се споделят от настоящия състав. Действително липсват съображения дали при избора на скорост водачът е съобразил всички относими фактори за ситуацията, като се има предвид и навлизащ автомобил в кръстовището, освен намиращ се на тротоара пешеходец, за който дори не става ясно от приетите за установени факти с какъв ход /бърз или бавен/ се е движил. С оглед на гореизложеното, напълно се споделят доводите на първоинстанционния съд за липсата на конкретика при излагане на приетата за установена фактическа обстановка касае както обстоятелствата, свързани с неустановения черен автомобил, така и с физиката на пострадалия, височината на тротоара, разстоянието между двата автомобила, техническите им параметри, възможността за автономно аварийно задействане на спирачките на автомобила, управляван от Н., а също и в правните изводи липсва оценка на доказателствената стойност на свидетелските показания и обяснение кои от тях са кредитирани с доверие, при наличието на противоречия в разпитите. По тези съображения правилно интерпретацията на събраните доказателства е била приета за непълна и необоснована, както и че липсва анализ на събраните материали, поотделно и в тяхната съвкупност, за да се направи оценка дали покриват или не

обективен състав на престъпление, а съответно анализът, извършен от прокурора, не е съобразен с изискванията на закона и изводите, направени в тази връзка, са необосновани.

С оглед на горните съображения, протестът против определението е неоснователен и постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство правилно е било отменено.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.243, ал.7 във вр. с ал.5 и 6 от НПК, САС в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

Потвърждава определение №260854/04.03.2021г., постановено по чнд №4405/2020г. по описа на СГС, с което е отменено постановление на прокурор от СГП от 05.11.2019г. по ДП №11 254/2019г. по описа на СДВР за прекратяване на наказателното производство.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____